

SAGFLISA

Avis for loge 92 Romerike

Utgave 4 Desember 2012

Vennskap – Kjærlighet - Sannhet

Å utbre vennskapets – kjærlighetens og sannhetens grunnprinsipper blant menneskene, å undervise dem i kjærlighet til Gud og deres neste ,og lære dem at ord ikke er nok, men at disse lærdommer må omsettes i handling for at hver enkelt etter evne kan bidra til menneskenes forbedring og fullkommengjørelse er Odd Fellow ordens formål.

OVERMESTERS SPALTE

Kjære brødre

Året 2012 går mot slutten. Tiden løper fort når man har levd en stund og det gjelder å bruke den godt.

For loge nr. 92 har året 2012 vært et godt år. Det er mange loger som sliter med dårlig rekruttering og lite aktivitet, men det gjelder ikke oss. Vi har i år innviet seks nye brødre og vi har hatt to gjenopptagelser og vi er igjen blitt 90 medlemmer.

De siste årene her vi fått mange nye og gode brødre og disse har i vesentlig grad styrket logen vår.

Jeg vil benytte anledningen til å takke de nye brødrene for den entusiasme og innsats de legger for dagen.

Vi er i løpet av året blitt moderloge for loge Olavskilden, en loge vi har etablert et godt samarbeid med. Vi har nylig hatt minneloge i samarbeid med logene Raumar og Olavskilden og i januar neste år er det festloge sammen med logene Olavskilden og Sinceritas. Et godt samhold mellom logene som har tilhold i Ordenshuset på Strømmen tjener oss alle.

Møteprogrammet for 2012 har vært både variert og tradisjonelt. Det er mange faste programposter som må behandles i logemøtene. Men viktigst er det å gjøre logemøtene til et arnested for etisk refleksjon og ettertanke, et sted der vi også opplever samhold og glede. Det er ingen annen oppskrift på å skape en god loge, enn å skape gode logemøter. Lykkes vi med det, vil logen også i sin beste variant, kunne gjøre oss mer verdifulle for de vi lever sammen med.

Noe av det beste med å være Overmester, er at man kommer i nær kontakt med så mange av brødrene. Vi har mange gode resurspersoner i logen og det er viktig å ta i bruk den kompetansen som medlemmene sitter inne med. Det er et stort apparat å drive en loge og det er når vi løfter i flokk, at resultatet blir best. Jeg vil takke dere alle for all den innsatsvilje dere har vist i året som har gått. Selv om det kan være strevsomt til tider å være Overmester, så gir det mye tilbake. Den varme og imøtekommenhet som jeg opplever i kontakten med mine Ordensbrødre, er det som gleder meg aller mest.

Jeg ønsker dere alle med familier en riktig god jul og et godt nytt år.

Med hilsen i

V.K. og S.

Sjur

SEKRETÆRENS SPALTE

Brødre som ble innviet i vår loge 28. Februar 2012

Roger Bendiksen

Roger Georg Kristiansen

Roger Bendiksen arbeider i Politiet fritiden går med til å trimme og fisketurer.

Roger Georg Kristiansen driver bensinstasjon og er en støttespiller for GT Sara.

Knut Edmund Sæther er bygningsingeniør, men nå er det fokus på hytta, jakt, fiske og golf.

Knut Edmund var ikke til stede da bildene ble tatt.

GRATULERER 40-ÅRS VETERAN !

På vårt møte den 11.09.2012 ble vår bror Bjørn-Tore Fredriksen tildelt sin 40 års Veteranjuvel på vårt Ordenshus.

DSS Per Arild Nesje og vår 40-års Veteran med jubileumskaken.

Leir 25 Glomma

På leirens møte den 17 oktober fikk følgende Patriarker den Kongelige Purpur Grad:

Leif Skamsar – Jarle Skamsar og Ørjan Eidhagen.

Brødre som ble innviet i vår loge 13 november 2012

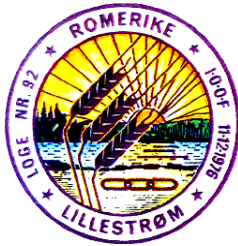
Henning Holt, Johnny Tapper og Terje Solvik

Profil

Henning arbeider innenfor finansiell sektor, han er glad i mennesker, sport og være ute i naturen og spiller gjerne golf.

Johnny er økonomi og administrasjons sjef i en tysk bedrift, han er glad i kunst og maler litt selv, har han litt mer fritid så bygger han modell seilskip og flaskskip.

Terje er leder for en hjemmetjeneste, sin fritid bruker han som leder for 22 Juli støttegruppen i Akershus.

Loge 92 Romerike - Litt fra starten i Nittedalsgaten 93

Det var stor ståhei da vi fikk besked om at vi skulle få kjøpe Nittedalsgt. 93. En byggekomite mellom Sinceritas og Romerike ble nedsatt etter at tilslaget på bygget var godkjent av Storlogen.

Det er alltid stor aktivitet når et nytt logehus skal kjøpes, økonomien må på plass. Hos oss i 92 Romerike var det Bror Eks. Sekretær, Kjell Nilsen med sin bakgrunn som bedriftsøkonom som ble en naturlig del av byggekomiteen, hvilken oppgaver de andre hadde er jeg litt usikker på. Men de var meget viktige i prosessen. Første ordinære logemøte ble avholdt 29.08.1995.

Her har dere bilde av byggekomiteen.

Bak f. v.: Kjell Nilsen, Turid Amundsen og Sigurd Frogner.
F.v. Ola Rognstad, Turid Fjeld, Arne Sømhovd, Lillemor Johnsen og Oddvar Clausen.

Det er alltid deilig å komme inn i større lokaler
Kjøkkenet var stort og deilig i forhold til det vi hadde i Storgata.
Her kunne vi meske oss og lage torskemiddager, rakfisk kvelder og fårrikål middager.

Jeg tror dette er den første Privatnevnden i Nittedalsgt. 93 med bror Eks OM. Guttorm Bonesvoll som da var UM.

En som jeg husker sto på under *restaureringen* var Knut Urring, husker jeg ikke feil, så ble han overrakt en plakket for sin innsats for arbeidet i Nittedalsgt. 93. Selvfølgelig er det også mange andre som fortjener ros for sin innsats der.

Vi hadde meget storfint besøk under innvielsen av lokalene i Nittedalsgt. 93 den 15.08.1995.

Oddvar Granlund var da Stor Sire. Sittende på stol er fra Australia, sekretær i vår hovedorganisasjon i USA.

Nittedalsgt 93 (oktober 2012)

Etter på var det fest, med god grunn, den som trakterte trekkspillet var Bror Sigurd Frogner.

Her er en del av festdeltagerne på festlogen. Bildene får tale for seg selv. F.v. Elin Raasok, Rune Aamodt og Anne Aamodt. Terje Lund m/frue

Odd Fellow Loge nr 92 Romerike

Juletanker

Julehøytiden står for døren, og for mange kommer den som julekvelden på kjerringa. –Igjen. Alt skal gjøres de siste dagene før kirkeklokkene ringer inn til fred på jord.

Julegaver til Per, Pål, og Espen Askeladd. Huset skal skrubbes, vaskes og pyntes med girlandere, julekurver med lys og mosegrønt, nissene skal frem og børstes støv av fra der de har lagt i dvale siden forrige gang.

Vi farer frem og tilbake mellom butikker jobb og hjem – skulle helst ha vært innom tante Edit også, for ikke å snakke om alle julebordene vi må rekke.

Vi fyller handlevognene med godt til mor og far, tullemor og lillegutt. Mons og Fido skal også ha sitt. Ribbe , sylte, øl og akevitt, marsipan, kaker og hjemmelaget konfekt. Smør fra hedemarken er tradisjon, så det bare MÅ vi få tak i. Når vi endelig tror vi er ferdig, så må vi tilbake fordi det er gått ei pære i julelysene, og siden vi kjøpte billigvarianten hvor alle pærer slukner når en går, så må vi kjøpe helt nye lys – til dobbelt pris, fordi alle de billige ble solgt i november.

Juletreet av plast i kjelleren må monteres på nytt.

Sølvguttenes vakre sang fyller hjemmet, og du oppdager at du har hatt bakepulver i riskremen i stedet for vaniljesukker. For boksene er jo så like!

Tårene sitter løst, og fred på jord er lang borte.

Men det gjør ingenting! Hvem bryr seg om at riskremen plutselig er ekstra luftig og ligner marengs? Den inneholder sikkert 1000 kalorier likevel. Drypp litt rød saus over og gled deg heller over synet – Himmelbjerget i Danmark er neppe større. Så ble det rett og slett ikke dessert i år. Svoren ble heller ikke sprø, men smaken er likevel utmerket.

Alt stresset før jul, alt vi spiser og drikker har sin pris. Avisene begynner allerede nå i julebord tida å melde om hjerteinfarkt og magepumping på grunn av overdrevet inntak av mat og drikke. I tillegg er det alle de andre som ikke kommer til sykehus og blir registrert , men som opplever andre symptomer på ubehag- vondt i magen, oppkast og diare(det er sikkert svineinfluensa) .

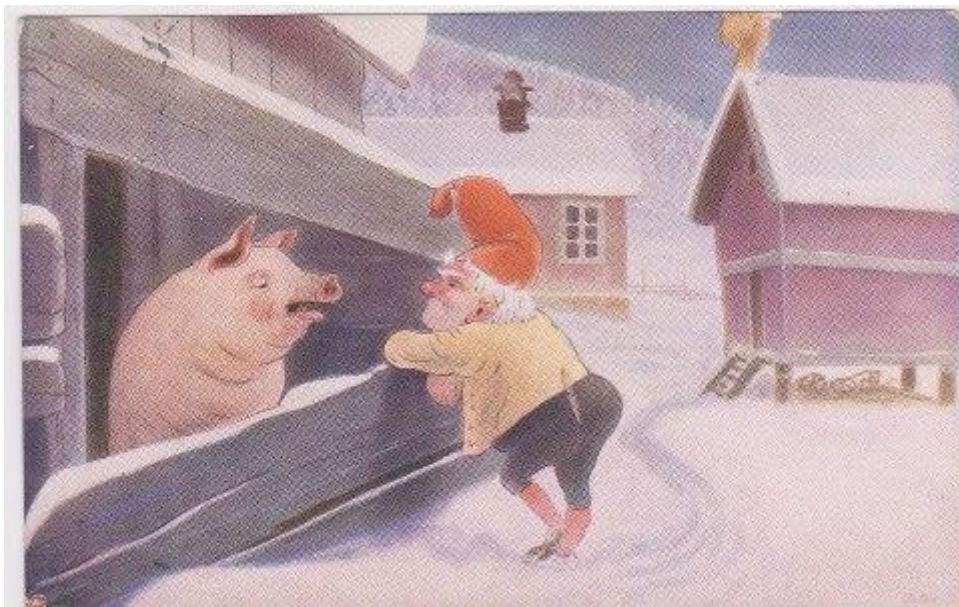
Nå er det sagt at det ikke er det du gjør mellom jul og nyttår som er farlig, men derimot det du gjør mellom nyttår og Jul.

Nå skal ikke jeg komme med noen dommedagstale og heve pekefingeren i den søte adventstid. Det er det nok av andre som gjør. Bare husk en ting: De beste legene i verden er doktor Kosthold, doktor Hvile, og doktor Glede.

Nyt alt, smak på alt, spis ofte og lite, så orker du til og med å smake på en nylaget iskrem.

Julehilsen fra

Storrepresentanten.

LITT FRA SIFTELSEN

Leie av lokaler

Våre søstre og brødre kan leie lokalene i helgen til følgende spesialpriser maks 100 personer:

Spisesal,salong og kjøkken	kl.08.00 til 16.00	kr. 2.200,00
Fra	kl.16.00 til 24.00	kr. 2.200,00
Søndager fra	kl.08.00 til 24.00	kr. 2.750,00
Helg fra lørdag kl.08.00 til søndag kl.16.00		kr. 5.500,00

Inkl.vask av gulver og toaletter.

Kontaktperson for utleie er: Astrid Gudmundseth tlf. 63 80 28 40/918 99923

Utleie teamet består av 4 søstre og 3 brødre, disse fordeler utleievaktene i helgene mellom seg. Utleie vaktens oppgave består i å utlevere nøkkel og kode til leietager. Sammen med leietager går de gjennom lokalene og gir råd og tips.

Utleievakten avtaler så med leietager om når nøkkel skal leveres tilbake.

Nyheter i høst

Stiftelsen fant denne høsten ingen grunn til å innkalle logene til noen helgedugnad,men noe har skjedd:

Nytt kjøleskap

Under kyndig ledelse av Arne Petter Lund ble det bygget eget lagerrom i garderoben for ekstra stoler til spisesalen.

3 av våre brødre tok på seg jobben med å bone gulvene i hele første etasje.

4 nye skap for Logene og Leir 25 Glomma er plassert i forværelse.

Fredag 19. oktober ble ny lås til ytterdør montert. Alle faste leietagere og øvrige som har behov har fått nye nøkler. Vi har nå full kontroll på nøkler som er i bruk.

3 nye LED utelamper er montert.

EN SKJEBNE

Et kort møte med Thulani Mabaso

Hvem er så han?

Thulani Mabaso var en politisk aktivist som i 1981 ble arrestert for å ha deltatt ved sprengningen av et etterretningsbygg i Johannesburg. Han var da 19 år.

Han ble stilt for domstolene og ble dømt til fengselsstraff på 18 år, aktor ville dømme han til døden. Han ble etter noen år flyttet til Robben Island da han ble ansett som en politisk motstander.

På Robben Island var forholdene for fanger kritikkverdige. I cellene ble det stuet inn 50 – 60 fanger. Forholdene i fengslet var ikke som i norske fengsler. Selv det å legge seg for kvelden måtte det planlegges. Alle hadde sin faste plass på gulvet. De rullet de ut sin tildelte stråmatte på gulvet og ble enige om de skulle ligge på høyre eller venstre side. Alle måtte samarbeide for å få plass.

Hans fengselsopphold bar preg av håp, godt samhold og tøffe dager. Klimatisk var høst vinter var verst da det i regntiden ble kaldt og rått. Mye sykdom var det også blant fangene. Det var vanskelig å komme til lege. De som var syke ble stilt opp på en rekke, legen brukte i underkant av 5 minutter på å «friskmelde» alle. Det var ytterst sjelden noe måtte til sykehuset for å få behandling. Medisineringen var stort sett plasebo og Aspirin.

Forholdene ble gradvis bedre da en medfange, Nelson Mandela, ble kjent ute i verdenen. Fokuset på fengslet ble en belastning for det politiske styre noe som førte til at Mandela ble flyttet til fastlandet og fikk husarrest der.

6 av de årene Thulani sonet var på Robben Island. Fengselsoppholdet tok slutt etter 10 år, i 1991, da fengslet på Robben Island ble nedlagt. I dag er Thulani Mabaso guide på Robben Island. Han bærer ingen nag til de som dømte han og de som gjorde livet hans til en prøvelse under fengselsoppholdet. Thulani Mabaso er en åpen og hyggelig person med klare meninger om rett og galt.

Etter frigivelsen fikk han vite at hans kjæreste ble arrestert like etter at han fikk dommen. Hun ble slått og voldtatt helt til hun fikk et mentalt sammenbrudd. Etter frigivelsen ville han besøke hennes familie, men de ville ikke ta imot han. Han fikk også vite at hans far ble skutt da han var på vei for å besøke sin sønn i fengslet. De som gjorde det ble aldri dømt.

Robben Island er en øy 12 km utenfor Cape Town. Ordet Robben kommer fra nederlandsk og betyr sel.

Inngangen til fengslet.

Her ser vi Robben Island og fastlandet med CapeTown og det kjente Table Mountain i bakgrunnen.

Historien om øya: Fra slutten av 1700-tallet har øya blitt benyttet til å isolere mennesker fra omverdenen, først og fremst som fengsel. Mellom 1836 og 1931 ble øya benyttet som tuberkulosesanatorium, og senere fengsel for politiske fanger fra Sør-Afrika. De mest kjente var Nelson Mandela, og andre ANC-ledere, Walter Sisulu, Govan Mbeki og Robert Sobukwe.

Martin Sand

SMILEHJØRNET

Hvordan prate seg fra en fartsbot

En politimann stopper en ung kvinne som kjører i 80 km/t i en 30 km/t sone. Følgende samtale finner sted:

: Kan jeg få se sertifikatet ditt?

K: Jeg har ikke noe sertifikat lenger. Det ble jeg fratatt for noen uker siden i forbindelse med promillekjøring.

P: Jaså, kan jeg da få se vognkortet?

K: Dette er ikke min bil, jeg har stjålet den.

P: Hva, er bilen stjålet?

K: Ja - men la meg tenke etter. Jeg tror jeg så vognkortet i hanskerommet da jeg la inn pistolen min.

P: Har du en pistol i hanskerommet?

K: Det stemmer. Jeg la den inn der etter at jeg hadde skutt eieren av bilen. Deretter la jeg henne forresten i bagasjerommet.

P: Har du ett lik i bagasjerommet?

K: Javisst!

Etter disse opplysningene tilkaller politimannen forsterkninger og sin sjef. Bilen omringes og når sjefen ankommer, nærmer han seg langsomt kvinnen og spør igjen: Kan jeg få se sertifikatet ditt?

K: Klart det! Her er det. (Hun viser frem sitt gyldige førerkort).

P: Hvem tilhører denne bilen?

K: Men den er da min! Her er vognkortet.

P: Kan du være se snill og åpne hanskerommet, jeg vil gjerne se etter om det finnes en pistol der.

K: Selvsagt, men jeg har ingen pistol. (og det var naturligvis heller ikke noen pistol i hanskerommet!).

P: Kan jeg få kaste ett blick i bagasjerommet. Min kollega sier at det ligger ett lik der.

(Bagasjerommet er tomt).

P: Nå forstår jeg ingenting lengre. Politimannen som stoppet deg sa at du ikke hadde sertifikat, at du hadde stjålet bilen, at det fantes en pistol i hanskerommet og ett lik i bagasjerommet.

K: Utrolig! Det forundrer meg ikke om han påstår at jeg har kjørt for fort også!?

Storsmugleren

Juan kommer opp til den meksikanske grensen på sykkelen sin. Han har to store poser over skuldrene. Vakten stopper ham og sier:

- Hva er det i posene?

- Sand, svarte Juan.

Vakten sier: - Vi får nå se på det. Gå av sykkelen.

Vakten holder tilbake Juan over natten og får sanden analysert, bare for å oppdage at det ikke er noe annet enn sand i posene. Han frigjør Juan og lar ham krysse grensen.

En uke senere, skjer det samme. Vakten spør:

- Hva er det i posene?

- Sand, sier Juan.

Vakten gjør en grundig undersøkelse og oppdager at posene inneholder ingenting annet enn sand.

Han gir sanden tilbake til Juan, og Juan krysser grensen på sykkelen sin.

Denne sekvensen av hendelser gjentas hver dag i tre år. Til slutt dukker ikke Juan opp en dag og vakten treffer på han, på en pub i Mexico.

- Hei, kompis, sier vakten, jeg vet du smugler noe. Det driver meg til vanvidd. Det er alt jeg tenker på for tiden. Bare mellom meg og deg, hva er det egentlig du smugler?

Juan tar en slurk øl og sier:

- Sykler.

MAT OG DRIKKE

Her følger noen julemat tradisjoner fra bror Harold Misund

Jul og julemat i Norge og andre land

Selve navnet jul stammer fra norrønt *jól* eller *jólablót*, fra den opprinnelige, hedenske offerfeiringen av midtvinterdagen i Norden, som var lagt til 12. januar. Håkon den gode påbød på 900-tallet at landet skulle feire jul den 25. desember, samtidig som den kristne høytiden ble feiret over hele Europa. Han ønsket å stoppe det hedenske offerrituale, som en del av en politisk prosess i å kristne Norge. Derfor fikk den kristne høytiden overta det gamle navnet «jul».

Til jul skulle alle ha det slaktes, bakes og vaskes. Alt på slaktet ble brukt. Talgen ble til lys. Fåretalg var best fordi den gav de hviteste lysene. Det var knyttet mye overtro til lysstøpingen. Karimesse, den 25. november, var merkedagen for lysstøping. Hvis været var klart, ble lysene fine. Den som støpte lysene måtte være blid, ellers ble lysene sure. Rester av julelysene ble sett på som magiske. De ble brukt på syke dyr og mange steder ble også plog og harv gnidd inn med lysrester for å gi god avling. Vår tradisjon med å bake minst syv slag her også røtter i gamle dagers juleforberedelse.

Fuglene og dyrene skulle også ha noe ekstra. Det ble hengt ut julenek. Dyrene i fjøset fikk noe ekstra godt å spise. Noen ganger også litt øl til å drikke!

På julaften måtte alle bade. Alle i det samme badevannet. Husbonden først, så kona, så banna og til slutt tjenerne. Deretter fikk alle rent tøy og det ble ønsket god jul og bydd på kaker og øl.

Julematen har sterke tradisjoner her i landet. I Trøndelag og på Østlandet er svineribbe, med medisterkaker og julepølser det mest vanlige. På Vestlandet må det være pinnekjøtt med pølse og kårabistappe. Andre sverger til kalkun, lutefisk eller nytrukket torsk.

I Danmark spises det *flæskesteg* (skinkestek), med sprø svor. I den senere tid er det også blitt populært med and og gås. Tilbehøret er det samme uansett hvilket kjøtt man velger. Som *brunede kartoffler*, brun saus, rødkål, vinbærsgøle eller tyttebær. Til dessert risalamande (dansk variant av riskrem) med varm kirsebærsaus. I denne blander man hakkede mandler og en hel mandel. Den som finner den hele mandelen får *mandelgave*, gjerne en marsipangris. På juledagen spiser danskene *julefrokost*, et dansk motstykke til vårt julebord. Da dekker man opp med det en har av godsaker. F.eks. stekt medisterpølse, lun grovhakket leverpostei med bacon, sild, kjøttboller og sylte. Det drikkes tradisjonelt juleøl og akevitt. Barna får "nisseøl", et søtt mørkt lettøl på hvete, malt, sukker og lakris

Julen i Finland er årets viktigste fest. Julematen skulle være finere enn vanlig husmannskost. I de ulike landsdelene varierte rettene. I vest å man ulike typer "lådor" (pudding) mens piroger var julemat i øst. I våre dager har matkulturen smeltet sammen slik at spesielt puddingen hører til julemenyen overalt i landet. Fråsing hører til julen i Finland. Rettene på julemenyen er mange. Det serveres gravet fisk og lutefisk. Skinke rullet med lever, kålrot, gulrot og potet. Denne skinken spises med brød, hjemmeost, eller rosoll

(rødbet- eller sildesalat). Til dessert risengrynsgrøt (tidl. korngrynsgrøt) med saftsuppe, julekaffe, te eller gløgg med dopp. Doppen består oftest av pepperkaker eller julekake.

I Sverige står julebordet på julaften i en særstilling. Julebordet inneholder mange ulike retter basert på svinekjøtt, som juleskinka, julepølse (iblant i form av gryn-pølse), sylte, kjøttboller, stekt prinsepølse og dopp i grytan (man dypper vørtebrødsskiver i sju). Videre innlagt sild, rødbetsalat, brune bønner, Janssons frestelse og omelett, innlagt sild, strømming, ål, laks samt lutefisk med hvit saus.

Til dessert lages risengrynsgrøt, rundkornet ris langsomt kokt med helmelk i mange timer. Av det som blir til overs lages Ris à la Malta. Retten er trolig det samme som danskenes *Risalamande*, som igjen kan henlede til fransk *Riz à l'amande* = "ris med mandel". I Sverige legges også mandel i grøten, den som får mandelen, spås til å bli gift i løpet av den kommende år. En gammel, men etter hvert forlatt tradisjon, er å dekke bordet med helstekt grisehode, pyntet med et lite eple i munnen og krøllet papir rundt ørene. Julebordet innledes gjerne med snaps og *mumma* (smaker nellikspiker) og med most / cider som drikke til maten.

Med ønske om en fredfylt juletid og en spennende smaksopplevelse hilsen bror Harold

REISELIV

Mt. Everest Basecamp Nord, Tibet.

Dette er Basecamp, hvor hytta midt i bildet er stedet hvor man melder sin ankomst og blir godkjent eller avvist. Høyden er 5500 m.o.h.

Her er en kortversjon fra en ferie til China som ble forlenget til Tibet. Målet var å se Mt. Everest.

Visum til Tibet fikk vi først i Beijing. I Norge hadde de ikke tillatelse til å gi oss dette. Etter en vanlig ferie med guiding til de mest kjente stedene i Beijing og Xian (terrakotta hæren), reiste vi med fly til Lhasa. Vi ble møtt på flyplassen av en guide og fikk hvite silkeskerf lagt rundt vår hals.

Flyplassens høyde 3.500 m.o.h. Normal akklimatisering er å starte på 3000 m og stige med 300 m per døgn for å tilpasse seg luften og for å unngå høydesyke. Lhasa ligger litt høyere enn flyplassen. Vi ble kjørt til hotellet, vist til rommene og fikk beskjed om å legge oss, selv om dette var midt på dagen. Vi skulle slappe av og prate minst mulig. 3 timer senere kom guiden tilbake og fortalte da at dette var en kontroll for å se om vi tålte høyden. Vi gikk ut i byen som har 140.000 innbyggere, og spiste middag før vi ble geleidet tilbake og bedt om å holde oss i nærheten av hotellet. Det gjorde selvsagt ikke vi, måtte jo se litt av byen når vi først var der.

Nattbordet hadde i tillegg til lysbrytere også uttak for oksygen

Neste dag besøkte vi Dalai Llamas tempel, Potala palasset. Et mektig skue i den eller så ordinære byen. Vi brukte forholdsvis lang tid på de 300 trappetrinnene opp til palasset. Dette grunnet den tynne luften og at vi ikke var fullt akklimatisert. Pusten fra møtende fortalte hvem som vant til høyden. Her burde jeg lagt inn mange bilder for å vise litt av helligdommen. Men det får vi gjennomføre som en egen bildevisning ved anledning.

Palasset ruver i terrenget.

Der de gule teppene henger er Dalai Llamas private område, når han er i Tibet.

Bygningen er dekket med tepper (de mørke med hvitt mønster på bildet) vevd av Yak ull har til hensikt å isolere mot vinterkulda. For oss fra lavlandet var det allerede kaldt grunnet den tynne luften, selv om gradestokken viste +18. Omvisningen inne i palasset viste hvilken rikdom Llamaen eier. Det var bokhyller med 1000 vis av bøker med en størrelse på 30x20 cm. Dette imponerte ikke oss. Men det viste seg at bøkene var 80 cm i bredde og veide 10-15 kilo. Vekten kommer mye av at alt i de hellige skriftene var skrevet med gull blekk. Alle ventiler og alt som skinte inn i palasset var av gull. Hvor mange tonn gull det er i dette palasset tror jeg ingen vet.

Det kom hele tiden fattige mennesker og ba bønner, ofret blodgull, penger og tente lys. De som ikke hadde råd til stearinlys brukte fett fra Yak oksene. Dette oste mye og luktet vondt.

I dag har vi den 11. Llama. Når de dør blir de satt i lotusstilling i en kiste, etter at innvollene er fjernet. Deretter blir kista dekket med gull og edelstener. Dette er vel litt av forklaringen til at Kina ønsker å overta alt. Nedenfor er bilde av kista til den 4. Llama. Den er dekket med 3125 kg gull og ca 100 kg edelstener.

Vi reiste neste dag med bil fra Lhasa i retning mot Mt. Everest. Første overnatting var i Shigatse. Her begynte vi å få en forsmak på hva som kom. Det er ikke normalt med innlagt vann og strøm utenfor de «store» byene. Det var generelt veldig dårlig renhold, også på de såkalte restauranter. Jeg bare nevner at de har toaletter på disse stedene også, hull-i-gulvet-typen, uten vann. En Tibetaner vasker seg ikke mer enn en gang om året, dersom han skal på fest. Dersom de vasker seg oftere vil fettlaget på huden vaskes bort og de fryser. Maten var smakløs, krydder vet de ikke hva er. Suppe var bare vann tilsatt noe (vil helst ikke vite hva). Siste hotellet vi lå på var i byen Dingri. Strømmen til dette hotellet kom fra en generator/dieselaggregat i bakgården. Den ble startet i forbindelse med frokost om morgenen og til middag om kvelden. For vandring på hotellet utenom de tidene var lommelykter og levende lys eneste alternativ. Fra Dingri til Base Camp var vi innom 5 forskjellige sjekkpunkter på en vei uten tilknytning til andre veier.

Himalaya, et vakkert skue fra Jo-ala passet på vei inn mot Base Camp. Høyde 5800 m.o.h.

Våre Tibetanske guider lurte på om vi sto i kontakt med noen høyere vesener. De hadde vært der oppe mange ganger, men aldri sett fjellkjeden skyfri. På returen da vi snudde oss kom skyene.

Toppen på Mt. Everest er på 8844 m.o.h. Fra Base Camp der vi sto er det fortsatt 3,5 km til toppen. Her følte vi oss små. Naturen er mektig. I området er det 36 topper som er over 7000 m.

Martin Sand

Litt fra Seniorklubben

Seniorklubben er et uformelt sosialt tilbud til logebrødre og ikke nødvendigvis bare fra 92 Romerike, alle er velkommen uansett om du er ung eller er en senior.

Fremmøte er upåklagelig mellom 15 og 20 brødre kommer sammen disse tirsdagene.

Fra september til juni har vi våre møter den første tirsdag i måneden og starter kl.12.00.

Våre møter starter alltid med høytlesing av ODD FELLOW ORDENENS læresetninger om VENNSKAP-KJÆRLIGHET og SANNHET. Dette er da også det eneste som er formelt.

Møtene kjennetegnes ved at straks kaffe og noe å bite i er servert, starter den gode samtalen. Vi diskuterer alt mellom himmel og jord.

Høsten 2012 har vi forholdt oss rolig og holdt våre møter på vårt Ordenshus.

Den 11. desember ble seniorklubben invitert til julemøte i HIPPO, som er søstrene i 63 Sinceritas seniorklubb. Her ble vi servert en jule tallerken og kaffe og kaker. Dette var et meget koselig og vellykket førjulstreff.

På vårt første møte på nyåret, i februar, må vi velge ny formann. Ny kasserer, Vidar Blomdal er allerede valgt for 2 år.

Ole-Christian Østby

Stemningsbilde fra førjulslunsjen

Sirius - et hjerte i en vanskelig hverdag

Ja du leser riktig, dette ble uttalt av en lege på Radium Hospitalet som hadde en omvisning for nytt personell og som besøkte ODD FELLOW kafeen. *"Her er selve hjerte vårt"*.

Siden 2007 har Odd Fellow loger og Rebekka loger fra Oslo-Akershus og Kongsvinger drevet en pasientkafe for pasienter som er til **strålebehandling** og deres pårørende helt gratis.

Vi brødre har som oppgave å hente proviant på kjøkkenet og når gradestokken tillater det steke vafler, noe som er veldig populært blant pasientene.

Loge 92 Romerike har nå gjennomført sine 4 vaktuger i 2012 og en stor takk til de brødre som har bidratt til dette.

Damene er flinke de også, de lager nydelige smørbrød og det går ca 8 brød pr. dag og vi brødre nyter også godt av dette som lunsj.

Bak kullisene er det et relativt stort apparat hvor søstre/brødre har leverandør kontakt vedrørende leveranser av proviant osv, når skal det leveres og hvor, dette for at vi i den spisse enden skal ha best mulige forhold.

La oss minne oss selv på et av vår ordens budord **"Besøke de syke"** ja for det er jo dette vi gjør.

Historisk så har våre vakter blitt drevet og organisert av seniorklubben, men alder og helse gjør sitt. Denne høsten tok Embetskollegiet tak i dette og de skaffer nå brødre som ønsker å bidra med en innsats. Undertegnende er fremdeles Sirius kontakt mot prosjektet i Stortingsgaten 28.

I vårterminen 2013 skal vi i gang igjen, siste uke i januar og første uke i mai og det er med stor glede jeg kan fortelle at alle vaktdager allerede er besatt.

Så kjære bror, når du sitter i bilen på vei hjem og det verker litt i rygg og legger, så skal du ha en god følelse inne i deg. Du har gitt av deg selv til stor glede og takknemlighet for medmennesker som er i en vanskelig livssituasjon, så det har tross alt vært en god dag.

Lillestrøm desember 2012

Ole Christian Østby

RAKFISKEN SMAKTE GODT I ÅR OGSÅ !

4 brødre, Ole Chr. Østby, Arvid Evanger(sjefen), Arne Petter Lund og Øistein Woll som alle stilte opp kl.09.00 denne dagen for å gjøre i stand til rakfiskaften.

Privatnevnden ved Truls Brænden legger siste hånd på verket før servering

FRA REDAKSJONEN

De brødre som ikke er på nett vil få avisen i papirutgave.

Vi takker de brødre som uten reservasjon har bidratt med innhold.

Brødre som er avbildet har gitt sitt samtykke til dette.

Neste nummer av Sagflisa kommer i Juni 2013.

Hovedansvarlig redaktør OM Sjur Bakken,

Redaksjonen for øvrig: Henrik Skogh, Arne Petter Lund, Bjørn Tiberg Pettersen, Ole Christian Østby.

Web ansvarlig Sven Erik Thorstensen

